

Tanec a šťastie

Bolo to v jedno sychravé novembrové ráno. Zobudila som sa na budík, vonku tma ako v rohu a ja mám vstávať? No hneď som si uvedomila, že ideme do Liberca. Každý rok sa tam konajú Majstrovstvá sveta v tanci a môj tanečný klub tam predsa nesmie chýbať! Vyskočila som z postele, vychystala sa a o pár minút sme vyrazili. Tento rok je iný – idú so mnou aj moji rodičia a brat. Urobíme si spoločný výlet a strávime dva dni pred súťažou spoznávaním Liberca.

Cesta ubehla veľmi rýchlo. Ani sme sa nenazdali a boli sme tam. Náš hotel bol kúsok od centra mesta, tak sme to využili na prechádzku. Rodičia s bratom boli z Liberca nadšení. Presne ako ja, keď som tam bola prvýkrát na súťaži. Na druhý deň bolo nádherné počasie a náš cieľ navštíviť vrch Ještěd bol na dosah. Za odmenu sme si dali obed v reštaurácii na vrchu kopca a zvládli sme aj obrovský zmrzlinový pohár na záver. Cestou sme stihli navštíviť zábavné centrum, kde sme zažili veľa zábavy. Večer som si unavená ľahla spať a tešila sa na ďalší deň.

Ráno som už netrpezlivo čakala na ostatné dievčatá z môjho tanečného klubu, ktoré prišli autobusom. To bolo radosti, keď konečne prišli! Prestahovala som sa do iného hotela spolu s dievčatami. Na izbe som bola s mojou najlepšou kamarátkou Rebekou. Čakal nás veľký deň – prvýkrát sme išli súťažiť s naším tanečným duom – a to rovno na Majstrovstvách sveta! Veľmi sme sa obidve na to tešili.

Len čo sme si zložili kufre na izbách, už nás trénerka volala na odchod. Musíme predsa stihnúť ešte tréning pred súťažou, prezliecť sa do kostýmov a vykúziť účesy. Všetko sme zvládli a zostal nám čas aj na spoločné fotky. Ostatné dievčatá nemohli totiž na našom vystúpení chýbať! O chvíľu moderátor vyhlásil: „Predstaví sa ďalšie tanečné číslo v podaní Laury a Rebeky, dievčatám držíme palce!“ Povzbudené obecenstvom sme sa postavili na tanečný parket a odtancovali sme našu choreografiu. Podľa potlesku sa zdalo, že sa to páčilo aj ostatným v sále. Porota sa usmievala, to by mohlo byť aj na postup! Netrpezlivo sme čakali na vyhodnotenie výsledkov. Keď sme začuli naše mená medzi postupujúcimi, bol to neopísateľný zážitok. Šťastné sme boli nielen my s Rebekou, ale aj celý náš tanečný klub a moji rodičia s bratom. Odtancovali sme choreografiu druhýkrát a skončili sme na úžasnom siedmom mieste.

Večer sme od radosti a šťastia nevedeli s Rebekou zaspáť. No ráno sme sa zobudili plné energie do ďalšieho súťažného dňa.

Aj tento deň sme si užili naplno a s dvoma medailami sme oslávili posledný večer v

hoteli tak ako sa patrí. Nesmelo chýbať šampanské a pizza.

Cesta domov ubehla ešte rýchlejšie, s dievčatami som sa v autobuse ani chvíľku nenudila. S dobrými kamarátkami je šesť hodín cesty dokonca málo !

Doma ma už čakala celá moja rodina. Všetci sa veľmi tešili, keď videli, aká som šťastná. A ja som spokojná s úsmevom na tvári povedala : „Liberec mi priniesol šťastie!“